

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 91/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 602/00 a postupom Krajského súdu v Prešove v príslušnom odvolacom konaní a takto

rozhodol:

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2007 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 602/00 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v príslušnom odvolacom konaní.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania na strane navrhovateľa, a to na základe návrhu „na vyslovenie neplatnosti odstúpenia od nájomnej zmluvy“ podaného 26. augusta 2000 okresnému súdu. V priebehu konania boli okresným súdom vynesené dva rozsudky, z ktorých jeden bol krajským súdom zrušený, v súčasnosti sa vec nachádza opäť v štádiu odvolacieho konania.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa „v danom prípade obidva označené súdy, jak prvostupňový svidnícky, tak aj odvolací prešovský, porušili na môj úkor uvedené základné a ľudské právo podľa Ústavy SR i Európskeho Dohovoru, a to pokiaľ ide o výslovné právo na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov a súčasne aj o moje garantované právo na prejednanie spornej záležitosti v primeranej lehote. Súd, najmä svidnícky, pracoval po celú dobu nesústredene, neracionálne, nepružne a bol nedôsledný s viacerými pauzami dlhodobej vlastnej nečinnosti, ale aj odvolací súd až príliš dlho držal u seba a stále ju ešte má, ako by nevedel alebo lepšie povedané ani nechcel o nej spravodlivo rozhodnúť, ani po viac ako 6-tich rokoch od jej vzniku “.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vo veci rozhodol následovným nálezom :

- 1./ Vyslovuje , že základné a ľudské právo I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy SR a ods. 1/, čl. 6 Dohovoru o jeho ochrane postupom Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu vo Svidníku v konaní vedenom u neho pod č. k. 5C 602/00, porušené bolo.
- 2./ Prikazuje obidvom porušovateľom základného a ľudského práva, aby v kauze o sťažovateľovej žalobe, zo dňa 26.VIII.00 ďalej konali plynule a o nej aj rozhodli bez ďalších prietáhov.
- 3./ Priznáva I. K. K. spravodlivé fin. zadosťučinenie vo výške 150 tis. Sk /slovom stopäťdesiatšesťtisíc korún sl./, ktoré sú mu povinné spoločne a nerozdielne Okr. súd vo Svidníku a Kr.súd v Prešove /prípadne iným podielom podľa miery zavinenia/

sťažovateľovi uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

4./ Ukladá Okr. súdu vo Svidniku a Kr. súdu v Prešove spoločne a nerozdielne /prípadne aj iným pomerom/ uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania na označený účet práv. zástupcu sťažovateľa do 15-tich dní od právoplatnosti rozhodn. “.

K sťažnosti bola pripojená aj príloha „*Sťažnosť na sudcov krajského súdu a predsedu okresného súdu*“ z 24. marca 2003, adresovaná predsedovi krajského súdu a „*Sťažnosť na sudcov za prietahy v konaní*“ z 21. marca 2003 adresovaná predsedovi Okresného súdu Bardejov .

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv, považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu) sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podanie z 21. marca 2003 označené ako „*Sťažnosť* ...“ ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie uvedenej možnosti, pretože sťažovateľ v sťažnosti žiadnym spôsobom nekonkretizoval konanie, v rámci ktorého malo dôjsť k zbytočným priet'ahom (napr. jeho spisovou značkou, predmetom konania a pod.). Toto podanie je navyše adresované predsedovi Okresného súdu Bardejov, pričom sťažovateľom namietané konanie je vedené okresným súdom.

Podanie z 24. marca 2003 má obdobný charakter a všeobecný obsah. Prihliadnuc na rozsiahlu agendu vecí vedených krajským súdom nemožno od jeho predsedu očakávať, že bude vyhľadávať a následne preskúmať každé konanie, ktorého účastníkom je sťažovateľ, aby zistil dôvodnosť podanej sťažnosti (obdobne III. ÚS 259/06).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa, nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto ju odmietol

ako neprípustnú.

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími nedostatkami podania vrátane otázky právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2007